

ჩეხეთისა და სლოვაკეთის მიტროპოლიტ როსტისლავის სიტყვა სვეტიცხოვლობას, საქართველოში ქრისტიანობის სახელმწიფო რელიგიად გამოცხადების 1700 წლისთავზე

პრეშოვის მთავარეპისკოპოსის, ჩეხეთისა და სლოვაკეთის მიტროპოლიტის, უნეტარეს როსტისლავის სიტყვა სვეტიცხოვლობას, საქართველოში ქრისტიანობის სახელმწიფო რელიგიად გამოცხადების 1700 წლისთავზე

უწმინდესო და უნეტარესო, მეუფენო, აღმატებულებო,

ძვირფასო ძმებო და დებო!

სვეტიცხოვლის უძველეს საკათედრო ტაძრის წმინდა თაღების ქვეშ, სადაც ქრისტიანთა უთვალავი თაობის ღოცვა ჟღერდა, დღეს ვიკრიბებით, რათა მადლობა შევწიროთ ყოვლადწმინდა სამებას იმ დიდი ძღვენისთვის, რომელიც ჩაისახა და მიეცა საქართველოს საკურთხეველ ქვეყანას ჩვიდმეტი საუკუნის წინ — ქრისტიანული სარწმუნოების ძღვენისათვის, რომელიც მისი სულიერი ცხოვრების საფუძველი და ისტორიული იდენტობის განუყოფელი ნაწილი გახდა.

უწმინდესო, ნება მომეცით, ჩეხეთის მიწებისა და სლოვაკეთის მართლმადიდებელი ეკლესიის, მისი სამღვდელოებისა და მრევლის სახელით, აგრეთვე პირადად ჩემი სახელით გამოვხატო გულწრფელი სიხარული იმისა, რომ შევძლებთ მონაწილეობა მივღოთ ამ არაჩვეულებრივ ზეიმში. ჩვენ თქვენთან მოვდივართ, როგორც ძმები, რომლებსაც აერთიანებთ ერთი მართლმადიდებელი სამოციქულო სარწმუნოება, ერთიანი წმინდა ზიარება და ჩვენი წმინდა მამების საერთო მემკვიდრეობა.

დღევანდელი საიუბილეო თარიღი გვაბრუნებს შორეულ 326 წელს, როდესაც მეფე მირიან III-ის მეფობის დროს ქრისტიანობა ქართლის სამეფოს სახელმწიფო რელიგია გახდა. ეს მოვლენა, რომელიც ნიკეის პირველი მსოფლიო კრების შემდეგ მალევე მოხდა, არ ყოფილა მხოლოდ მნიშვნელოვანი ეტაპი საქართველოს პოლიტიკურ და კულტურულ ისტორიაში; მან დაუდო სათავე ახალ ფურცელს იმ ერის სულიერ ისტორიაში, რომელმაც შეიწყნარა სახარება და საუკუნეთა განმავლობაში, მრავალი მძიმე განსაცდელის მიუხედავად, ერთგულად უმოწმებდა ქრისტეს.

თავისი ისტორიის განმავლობაში ქართველი ხალხს არაერთხელ გადაუტანია ომები, დევნა და აჯანყებები, რომლებიც საფრთხეს უქმნიდა მათ თავისუფლებასა და სულიერ უწყვეტობას. მიუხედავად ამ ყველა სირთულისა, მათ შეძლეს შეენარჩუნებინათ ქრისტიანული სარწმუნოება, როგორც მათი იმედის წყარო, ტანჯვაში ძალა და ის ნათელი, რომელიც ეხმარებოდათ გზის ხელახლა პოვნაში ყველაზე ბნელ დროშიც კი.

ღვთის განსაკუთრებული სიყვარულითა და განგებით, წმინდა ნინოს დაუღალავმა სამოციქულო ღვაწლმა, რომელსაც ხელში ვაზის ჯვარი ეპყრა, ქრისტეს სახარების ნათლით განაბრწყინა მთელი მიწა. ჩვენთვის, ვინც ევროპის გულიდან მოვდივართ, ამას განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს, რადგან ჩვენს საკუთარ მიწებზეც ქრისტეს სარწმუნოება კიდევ ერთმა დიდმა ქალმა — წმინდა პრინცესა ლუდმილამ განაბრწყინა თავისი გულმოდგინე ძალისხმევით. მათი სარწმუნოებისა და სულიერი ავტორიტეტის ძალამ ჩაუყარა საფუძველი ჩვენს ადგილობრივ მართლმადიდებელ ეკლესიებს.

ამიტომ ნება მომეცით, ჩვენი ძმური სიყვარულისა და სულიერი სიახლოვის ნიშნად, თქვენს უწმინდესობასა და უნეტარესობას გადმოვცე წმინდა ხატი, რომელიც შეიცავს წმინდა მონაშენ ლუდმილას წმინდა ნაწილს. გთხოვთ, მიიღოთ იგი, როგორც ჩვენი სარწმუნოებრივი ზიარების ნიშანი და შეხსენება ჩვენს ქვეყნებსა და ჩვენს ადგილობრივ მართლმადიდებელ ეკლესიებს შორის არსებული სულიერი კავშირისა. დაე, ამ საჩუქარმა შეგახსენოთ, რომ მიუხედავად გეოგრაფიული მანძილისა და განსხვავებული ისტორიული გამოცდილებისა, ქრისტეში ჩვენ ყოველთვის ახლოს ვართ ერთმანეთთან.

დაე, წმინდა ლუდმილას მეოხება, წმინდა ნინოს მხურვალე ლოცვებთან ერთად, მუდამ თან სდევდეს ჩვენს ერებს, დაიცვას ჩვენი ოჯახები და წარუძღვეს ახალ თაობებს

ქრისტეს შეცნობისკენ, რომელიც არის „გზა, ჭეშმარიტება და სიცოცხლე“ (იოანე 14:6).
დაე, მათმა შუამდგომლობამ აგრეთვე შეგვნიროს ძალები ჩვენი ძმური
ურთიერთობების განსამტკიცებლად, ურთიერთგაგების გასაღრმავებლად და
მართლმადიდებლური სარწმუნოების სისავსის დასამოწმებლად ისეთ სამყაროში,
რომელსაც ასე ძლიერ სჭირდება ერთობა და იმედი!

სვეტიცხოვლის საპატრიარქო ტაძარი

14 სექტემბერი, 2026 წელი

ფოტო: ნინო სოზაშვილი

sazu.ge